

Dr. Gandalovičová: Zametání stop u studie Pfizeru ke mRNA vakcínám svědčí o tom, že chtěli informace zamknout na řadu let do trezoru (Rozhovor)

- CZ24 News | 13. března 2024

SVĚT: Většina lidí by byla nejraději, kdyby už o covidu nikdy neslyšeli, a mohli jsme zapomenout. Jenže on se stále připomíná, nejen ve strašidelných titulcích v některých médiích, kterým se možná stýská po sledovanosti z časů koronakrize, ale také ve zdravotních následcích, a to nejen v následcích nemoci samotné, ale bohužel také v následcích takzvaného boje proti ní, zejména očkování. I v tomto případě by nejraději všichni, kdo se podíleli na očkovací propagandě, zapomněli, ale jsou tady pacienti, diagnózy, a ty nelze přehlížet.

Už proto, abychom neopakovali minulé chyby, bychom neměli zapomínat, ale analyzovat, hledat, zjišťovat, ptát se, a hlavně – vyžadovat odpovědi. A právě proto si budu dnes povídat s paní doktorkou Janou Gandalovičovou, která pracuje především na II. interní klinice – Klinika kardiologie a angiologie Všeobecné fakultní nemocnice. Ve své lékařské praxi se také věnuje využití telemedicíny v kardiologii a sportovní kardiologii, a je zakládající signatářkou Iniciativy 21.

Martina: Řekněte mi, proč i vy, takzvaně, nedáte s covidem pokoj? Přičemž by mnozí rádi řekli větu: „Vyšetřování skončilo, zapomeňte“.

Jana Gandalovičová: To tak úplně nejde, protože celou dobu za koronavirové pandemie jsem začala velmi brzy registrovat určité nesrovnalosti v rétorice kolem očkování, a samozřejmě jako lékaři se mi trochu přičilo, že jedinou záchranou z této krize je očkování, protože to tak prostě nebylo – vlastně jsme rezignovali na léčbu, rezignovali jsme na individuální péči a přednemocniční péči, přednemocniční triáž, a měla jsem velký problém s tím, že se zavřely ordinace, a lidé zůstali napospas. Medicína se vesměs nedá dělat po telefonu.

Martina: Vy jste prohlásila, že pandemii koronaviru provázelo nemístné strašení politiků. To je názor, který neplatí jenom u nás, ale v mnoha dalších, především západních zemích. Proč se to podle vás dělo? Politici se opravdu sesypali, a ze strachu šířili strach i mezi lidi, tedy jakési: „Strašíme, protože se bojíme“, nebo za tím byly nějaké jiné motivy?

Jana Gandalovičová: Já bych dokonce řekla, že to, že politici strašili, mě zase ani tolik nepřekvapilo, protože prostě této věci nerozuměli. A spíš jde o to, kdo je strašil. Protože mi přišlo nemístné, že my lékaři, když víme, že je problém, že situace je velmi vážná, tak jsme tady i od toho, abychom pacienty uklidňovali, uklidňovali situaci, protože pokud převládne panika a strach, tak samozřejmě máme nějaké psychické zdraví. Naše zdraví se skládá nejenom ze somatického, ale

i psychického zdraví. A jakmile lidé nejsou v pohodě, tak samozřejmě i se pak každá nemoc projeví, a může mít horší průběh. Tady spíš šlo o generalizovanost v šíření strachu. Já se přiznám, že ze začátku jsem také měla strach: Když člověk viděl záběry z Itálie, a podobně, tak jsem říkala – ajaj. Takže měli jsme nějakou zkušenost se SRS, a s cov-MERS, kdy jsme víceméně věděli, o co se jedná. Toto byla varianta, takže v první chvíli to, že došlo k lockdownu a že jsme omezili kontakty, a podobně, mi přišlo dobře – nevíme, o co se jedná. Ale během tří, pěti měsíců bylo vcelku jasné, že se žádná tragédie neděje, že to je respirační virus, který je sice nakažlivý, ale vybírá si svou rizikovou skupinu, ale zdravé, a hlavně děti, nechává poměrně stranou. Což jsem si tehdy řekla: Báječné. Takže je na čase zase zastavit, zrekapitulovat, a různé postupy upravit podle dané situace. Ale to se nedělo, a pokračovalo se dál v rétorice naprosto nepřiměřeného strachu.

A v tu chvíli se to toho víceméně zapojil i náš prezident České lékařské komory, pan doktor Kubek, a kdokoli z lékařů, který začal maličko protestovat, nebo mít jiný názor, byl okamžitě umlčován. To bylo pro mě až naprosto neskutečné, že authority, docenti, profesori, kteří k tomu měli co říci – myslím, že tady máme poměrně světovou kapacitu, například epidemiologa profesora Berana – tak byl dehonestován až na úroveň dezinformátora, kdy byl takto označen i ministerstvem zdravotnictví. A nadvládu vlastně přejali nelékaři. Byli to sice profesori, ale profesori přírodních věd – můžu třeba zmínit pana profesora Hořejšího, Konvalinku, či Flégra – ale nebyli to lékaři, a myslím, že nikdy neměli v péči živého člověka, ale mají v laboratoři titry, sklíčka, a podobně, takže se nikdy nemůžou, a ani nemohou, vyjadřovat na téma „Jak bychom měli léčit lidi“. To nejde. Ale když se ozvali lékaři, tak skončili.

Definice vakcíny byla během covidu úplně změněna tak, aby mRNA vakcíny nadále zůstaly ve statutu vakcín

Martina: Paní doktorko, v současné době je už vztah ke covidu trochu jiný, mediální masáž už není tak vemlouvavá. Proč toto téma neopustit? Proč se mu věnovat dál? A co vás v tuto chvíli na tom zajímá – a vím, že znepokojuje – nejvíc?

Jana Gandalovičová: Tak covid nepřešel, a je z toho víceméně jenom taková běžná viróza, přičemž nechápu ten neustálý tlak na očkování, když sami dobře víme, že studie nebyly učiněny tak, jak by měly být. Prostě z počátku, ano, byl spěch, to dovedu pochopit, ale skutečně během půl roku bylo jasné, že to tak není. Takže studie prostě nebyly, neproběhly tak, jak by měly, byly ve zrychleném módu, třeba celé fáze studií byly vynechány. Tyto informace, které šly později, byly natolik závažné, že chybí jakákoliv reflexe, abychom updatovali informace o vakcínách, které byly vytvořeny na úplně nové platformě. A je otázka, zda se o nich dá stále mluvit jako o vakcínách, protože i definice vakcíny byla během těchto měsíců a let úplně změněna, a to do podoby – o čemž se málo ví – aby nadále zůstala ve statutu vakcíny.

Samozřejmě materiály, které měly být firmou Pfizer schovány po mnoho desítek let, se dostaly ven, mezi odbornou veřejnost, jenom díky soudním procesům, které proběhly. A tyto materiály znovu zvedly – aspoň v části odborné veřejnosti – ohromné otazníky. Během tří měsíců postmarketingové farmakovigilance, to znamená tři měsíce poté, co byla vakcína uvolněna k masovému použití, tak data, která přišla, byly velmi varující. Během tří měsíců bylo hlášeno mnoho podezření na úmrtí, mnoho neurologických nežádoucích účinků, mnoho doživotních postižení lidí. A toto není reflektováno dál.

A místo toho, aby se toto nějakým způsobem pozastavilo, a znovu se udělala studie, ale správně, jak by měla být, tak pokračujeme v masovém použití těchto vakcín i pro nejmenší děti. A myslím, že naše země je v tomto jedna z unikátních, protože mnoho zemí opustilo od doporučení takto masového očkování, mnoho evropských zemí děti neočkuje, a jsou země, kde se neočkují ani dospělí lidé. Švýcarsko zastavilo očkování zcela, a jistě k tomu má své důvody.

Paní Jackson, která pro Pfizer zpracovávala studie o mRNA vakcíně, zjistila porušování protokolů, odslepování, nehlášení nežádoucích účinků, čachrování s daty, byla vyhozena

Martina: Paní doktorko Jano Gandalovičová, když jsem se připravovala na náš dnešní rozhovor, tak jsem si vzpomněla na otřepanou větu, kterou jsme před lety, mnoha, dvaceti, vždycky říkali na Nově, než jsme zveřejňovali nějaké záběry z nehody, nebo z přestřelky: „Upozorňujeme diváky, že následující záběry budou děsivé“. A já musím říci, že v tuto chvíli možná mohu říci, že následující čísla a údaje budou – ať to nepřeháním – velmi znepokojivé. Pojdme na to postupně: Vy jste tady před chvílí zmiňovala, že americký Úřad pro kontrolu potravin a léčiv zveřejnil – až na základě nařízení soudu – první část materiálu, který obsahuje celkem 329 000 stran, na jehož základě před tím tento úřad FDA schválil vakcínu společnosti Pfizer. Než se dostaneme k tomu, co tento materiál obsahoval, tak mě zarazila právě ta věc, kterou jste zmínila, že tento úřad u soudu požadoval, aby lhůta na zveřejnění tohoto materiálu, poměrně klíčového pro to, abychom měli nějaká tvrdá data, byla stanovena na 50 let. Na padesát let? Je to normální požadovat v podobném případě tak dlouhou lhůtu, po kterou měl být tento materiál utajen? Mně to trošku přišlo jako moratorium na zveřejnění tajných operací tajných služeb v důsledku bezpečnosti státu. Padesát let? Je to normální?

Jana Gandalovičová: Já to samozřejmě vůbec nepovažuji za normální. Vyrázilo mi to dech, a nebyla jsem asi sama. Byl to hlavně britský British Medical Journal, což je imputovaný, velmi vážený časopis, jehož editoři a šéf žádali o zveřejnění – což bývá běžné, že se data dají k reanalýze, aby se nálezy replikovaly, ale tady to bylo tímto uzavřeno. I přesto velmi záhy přišli takzvaní whistlebloweři, což byla paní Jackson – myslím, že se tak jmenovala – která pracovala pro firmu Ventavia, která Pfizeru zpracovávala požadované studie, a ta velmi brzy zjistila velké porušování protokolů v těchto studiích, včetně odslepování, nehlášení nežádoucích účinků, čachrování s daty, a podobně. A když s tím přišla za svými šéfy, tak byla z hodiny na hodinu vyhozena. A tato velmi zkušená farmaceutka, která pracovala léta ve studiích, a s níž bylo takto naloženo, kontaktovala British Medical Journal, a tam to začalo, a poprvé vešlo do povědomí, že se něco děje. Tedy, že studie vůbec neproběhla v pořádku.

A mě, jako lékaře, který je spíš praktik – i když pracuji na klinice – pracuji spíše jako nevědec

a praktikující kardiolog, samozřejmě zajímají praktické dopady, jakým způsobem může daný lék, či vakcína, působit na lidi, zda má nějaké nežádoucí účinky. Protože jsem se velmi brzy setkala – nejsem antivaxer, dokonce jsem svým rizikovým pacientům přednostně dávala kódy, aby byli očkováni – a začala registrovat problémy, se kterými přicházejí. Takže mě to zajímalo.

A když jsem se o to zajímala víc, tak jsem zjistila, že ta bazální studie, která vedla k uvolnění celosvětově masového očkování vakcínami, proběhla za velmi nestandardních podmínek, kdy jsme měli v té neschválené studii dvě skupiny zhruba o dvaceti tisíci lidech, kdy v jedné skupině dostalo dvacet tisíc lidí placebo, a ve druhé dvacet tisíc vakcínu, a sledovalo se, jestli se nakazí nebo nenakazí. Po dvou, nebo po třech měsících byla tato studie zastavena s tím, že tato vakcína báječně funguje. A placebové skupině, která vakcínu nedostala, bylo okamžitě nabídnuto, že vakcínu dostanou také. A oni – jak asi měli strach z covidu – všichni přešli do očkovacího ramene. Původní studie měla probíhat až do května roku 23., kdy měla být odslepena, a teprve pak se měly analyzovat třeba nežádoucí účinky vakcíny, nebo jaké tam jsou. Ale my nyní vlastně nemáme žádná data, protože se ty studie...

Martina: Odslepily.

Jana Gandalovičová: Protože se odslepily, a proto nemáme kontrolní skupinu proti očkovaným. Nemáme žádná data.

Martina: Paní doktorko, ale to, že tato studie byla předčasně odslepena – to bylo v případě vakcíny firmy Pfizer?

Manipulace a zametání stop u studie Pfizeru o vakcinách proti covidu svědčí o tom, že tyto materiály chtěli na desítky let schovat v trezoru

Jana Gandalovičová: Ano.

Martina: Takže v tuto chvíli vlastně zcela chybí jakékoliv dlouhodobé údaje o chování této vakcíny v lidském organismu, a tím pádem to zavání manipulací. Dá se to až takto říct, že tato studie byla zmanipulována?

Jana Gandalovičová: I pro mě to je naprosto nepochopitelné, protože tam nebyl žádný důvod, proč tuto studii takto ukončit. To skutečně nebyla ebola, nepadali tady lidé, smrtnost nebyla taková. Tady skutečně jenom sledovali, jestli měli teplotu. I z těch dvaceti tisíc lidí v obou skupinách, tak ti, co nebyli očkováni, tak jenom z těch dvaceti tisíc jich covid dostalo 168. Z dvaceti tisíc jen 168. A z očkovaných dostalo covid jenom asi 8 lidí. Z dvaceti tisíc. A ta jejich 95 procentní účinnost byla vlastně porovnáním těch 168 vůči 8, ze čtyřiceti tisíc lidí. Kdyby se počítala absolutní účinnost, tak vůbec nesplňovali podmínky toho, aby se tato vakcína mohla použít k takzvanému „nouzovému“ použití.

Celá tato studie vyvolává spoustu otázek. Spoustu! Nesledovalo se spousta markerů, složení participantů studií neodpovídá normálnímu složení obyvatel. Převážně tam byli mladí lidé, a nebyla tam zastoupena nejfragilnější část populace, a podobně. Takže ta studie opravdu měla velké otázky. A jak ji ukončili? Já nevím, jestli se tomu dá říci manipulace, ale v každém případě toto

zametání jakýchkoliv stop hlavně svědčí pro to, že tyto materiály chtěli schovat někde v trezoru tolik desítek let.

Martina: Padesát let. To znamená, že všichni, kdo se podíleli na schválení této vakcíny, by byli při zveřejnění těchto informací už ve vysokém věku, nebo mrtví.

Jana Gandalovičová: Asi tak. Ano. Když to takhle podáte, tak ano.

Martina: Tento materiál FDA, o kterém jsme na začátku mluvili, materiál amerického Úřadu pro kontrolu potravin a léčiv, pak musel být na základě soudního rozhodnutí zveřejněn, tak za pouhé dva a půl měsíce uvádí, že po povolení vakcíny k nouzovému použití – což už jste tady také zmínila – byl ve Spojených státech zaznamenán znepokojující počet nežádoucích účinků, a 25 tisíc z nich se týkalo nervového systému lidí. Pro mě to je jen číslo, je to pro vás, jako pro odborníka, hodně?

Jana Gandalovičová: Tento materiál má trochu jednu nevýhodu, že tam není korelace s množstvím podaných vakcín, takže my to víceméně musíme brát takovým způsobem, jako: „Aha, a ejhle, tohle tady nikdy nebylo“. Bylo to hodně. Hlavně tam bylo přes 1220 úmrtí, myslím, jestli si to dobře pamatuji, 1223 úmrtí. A ono to naprosto sedělo s tím, co jsme začali registrovat v praxi – spolupracuji s kolegy, kteří mají podobný vhled na celou situaci – takže to velmi sedí, že nežádoucích neurologických účinků bylo hodně.

I ve své kardiologické praxi jsem u svých kardiologických pacientů viděla, jak mi chodí, a stěžují si na neurologické problémy, různé parestázie (*porucha cití, brnění, mravenčení*), závratě, tinnity (*pískání v uších*), ztráty cití. Já jsem to viděla sama o sobě. Bylo to nevídané, lidé najednou přicházeli i se skutečně bizarními problémy. Když jsem to slyšela poprvé, tak jsem říkala, že to je divné, ale když stejnou rétoriku slyšíte od pacientů podruhé, potřetí, podesáté, tak já nemám tendenci si myslet, že pacient mi něco fabuluje, já vesměs svým pacientům věřím, navíc když mi jako přes kopírák povídali to samé lidé, kteří se neznali a kteří si nemohli předat zkušenosti. Takže jsem si řekla, že na tom něco bude.

Samozřejmě to ve mně provokovalo to, že jsem si o tom začala číst víc, a přišla první data, o která už jsme se mohli opřít, a to byla tehdy izraelská data, izraelského ministerstva zdravotnictví, kdy si tehdy Izrael vydobyl, že budou s vakcinací o krok napřed, takže také od nich přicházela o krok napřed určitá data. A vím, že nás to velmi zaujalo. Bylo to v korelaci s tím, co už jsme tušili z dat, která jsme tady měli, to znamená obrovský nárůst neurologických nežádoucích účinků, ale také gynekologických. To, co jsem vídala u svých pacientek, u pacientek v přechodu, které začaly znovu menstruat, a takovéto gynekologické potíže. Velmi časté byly kožní potíže. A samozřejmě kardiologické potíže, které jsou od ranku od méně významných, až po významné.

Vakcína mRNA koluje po těle, překoná hematoencefalickou bariéru a dostane se do mozku, přestože se původně tvrdilo, že nic takového není možné

Martina: Vy jste řekla, že vaši pacienti někdy přicházeli až s nějakými bizarními projevy. Řekněte mi, jaké jsou tedy nejčastější komplikace, které jste jako kardioložka zaznamenala třeba u svých pacientů, nebo u pacientů svých kolegů?

Jana Gandalovičová: Musím říci, že jsem skutečně zaznamenala nežádoucí účinky ze všech systémů člověka, které jsou. Ze začátku mě to zarazelo, protože rétorika byla: „Píchneme do svalu, tam se to rozpadá. Maximálně se to dostane do uzlin.“ Ale lidé přicházeli, a jejich potíže byly skutečně kloubní, neurologické, kožní, i psychologicko-psychiatrické, problémy se spaním, halucinace. Někdo měl obrovské problémy, jako bolesti hlavy, palpitace, arytmie. Skutečně jsem viděla úplně všechno, takže si pamatuji, že jsem své dceři, která je molekulární biolog, říkala, že ani mně to nedává smysl. Říká

se, že mRNA se velmi rychle rozpadá. Ale mně přijde, že ta vakcína koluje v lidech všude. A teprve potom přišly informace o tom, že je to zabalené do lipidových nanočástic, a ty umožňují, že se to dostane všude po těle, a dostane se to i do mozku, protože to projde hematoencefalickou bariérou. Takže takhle člověk nabíral informace, a skládal si to dohromady, protože často to, co nám bylo předkládáno, vůbec nekorelovalo s tím, co jsem sama viděla v ordinaci, a co jsem začala slyšet také od kolegů.

A samozřejmě pak tady byli lidé, kteří skončili s nějakým významným nežádoucím účinkem i v nemocnicích, začali hledat nějakou pomoc. Takhle jsem pak narazila už i na kardiologické problémy, včetně myokarditidy u mladého sportovce, i podezření na úmrtí u sportovce. Vedle toho – a to byly asi moje nej- věci, nebo případy, které mě asi budou provázet po zbytek celého života, protože si najdete k těmto lidem vztah, provázíte je nějakou cestou – jsem viděla spoustu jiných, ať už se to týká mnoha jiných typů kardiologických postižení, palpitací, arytmií, infarktů, různých mozkových příhod, které hlásili, tedy to, co už je všeobecně přijímáno, že může být nežádoucím účinkem. Takže i myokarditidy se dostaly do souhrnu údajů o přípravku, kdy jsou přiznaným nežádoucím účinkem mRNA vakcín.

Martina: Mě zaujal případ Cochrane Collaboration, protože ti byli na sociálních sítích označeni, že uveřejňují zavádějící obsah o vakcínách proti covid-19. Přičemž Cochrane Collaboration je nezávislá nezisková nevládní organizace fungující od roku 93, která sdružuje přes 30 tisíc odborníků z celého světa, a provádí nezávislé lékařské testy, studie, metaanalýzy. A ještě zmíním, že od roku 2011 spolupracují s WHO. A ti, na základě svých pozorování a testů, popsali závažné nežádoucí účinky po těchto vakcinacích, které jste tady zmínila, tedy perikarditida, myokarditida, tedy zánět srdečního svalu, nebo osrdečníku, většinou u mladých lidí, nebo v mnoha případech. A teď: Riziko mozkových příhod, tromboembolických příhod, četných neurologických obtíží, včetně paréz, polyneuropatie, myelitidy – nevím, co to je – tinnitu, kloubních a kožních postižení, včetně herpes zoster (*pásový opar*), poruch srážlivosti krve, psychiatrických poruch. A výsledek je takový, že nějaký aktivista prohlásil, že jsou dezinformátory, a tím byla tato jejich zpráva – do té doby respektovaného sdružení – shozena se stolu. Jak se díváte na jejich zprávu vy? Setkávala jste se ve své ordinaci, nebo při svém zkoumání, a se zkušeností dalších lékařů, s těmito vedlejšími účinky, které jsem tady vyjmenovala?

Jana Gandalovičová: Myslím, že toto bylo až úsměvné. Bylo vidět, že na sociálních sítích někdo filtruje něco, čemu vůbec nerozumí, protože si skutečně myslím, že prohlásit Cochrane Collaboration za dezinformátory, tak to bylo úplně mimo – když to řeknu šeredně, laicky, tak mimo mísu. To někdo vůbec netušil, co dělá. Protože věřím, že toto je, jak jste řekla, skutečně nezpochybnitelná autorita, na které se podílí mnoho lidí.

Vakcíny mRNA byly u nás schváleny i pro nejmenší děti, které covidem nejsou ohroženy, přestože risk u použití genetických vakcín pro děti, je vyšší, než by byl benefit

Martina: Ale nikomu to nevadilo, ani odborníkům, a nechali je s nálepkou dezinformátorů, a rozhodně neměli, pokud vím, tendenci, výsledky jejich pozorování analyzovat.

Jana Gandalovičová: Oni ani nikdy neměli šanci, aby se jim někdo omluvil. Já vím, že Cochrane Collaboration na to reagovala na sociálních sítích, ale jestli se jim někdo omluvil, nebo neomluvil, nevím. Ale takhle došlo k umlčování mnoha odborníků. My jsme tady zmínili pana profesora Berana, ale na jeho úrovni, třeba v Americe, zavírali účty všem profesorům, profesorům Harvardu, jen kvůli tomu, že tehdy napsali takzvanou Great Barrington Declaration, což byla deklarace spíše epidemiologů, kteří poukazovali na to, že si myslí, že lockdowny jsou úplně zbytečné, že to pandemií nepomůže, a zničí to ekonomiku. A tito lidé, opravdu renomovaní profesori, byli stejně tak označeni

za dezinformátory.

Tohle nálepkování, myslím, zatím nikdy nemělo ve vědeckém světě obdoby. A my jsme to v malém viděli tady. A tato debata naprosto chybí dodneška. Já si myslím, že medicína není bezchybná, můžou být slepé uličky – my je z minulosti známe – a pokud se situace neanalyzuje, pokud se neprovedou reanalýzy, diskuse, tak se nehne dál. A to mi tady neustále chybí. Kdybych připomněla třeba conterganovou, thalidominovou aféru, tak to byla slepá větev medicíny, kdy se myslelo, že těhotným ženám může tento lék pomoci v jejich depresích, nevolnostech, a podobně, a víme, k čemu to vedlo.

Martina: Rodily se děti bez ručiček a podobně.

Jana Gandalovičová: Přesně tak. Pokud přežili intrauterinní vývoj, tak se rodily takto postižené. A Amerika byla tehdy uchráněna. Proč? Protože šéfkou FDA byla žena, která – samozřejmě tendencí té firmy bylo dostat tento veleúspěšný lék na americkou půdu – tehdy sama za sebe učinila rozhodnutí, že ne, že jsou nedostatečná data, že nejsou přesvědčeni o studiích. A celý americký kontinent byl uchráněn tohoto neštěstí, které bylo tady v Evropě. Tento lék se samozřejmě stáhl, a používá se teď v jiných indikacích, tam, kde je bezpečný a účinný.

Když jsem se o tom dočetla, tak jsem to obdivovala. Čekala jsem, že se třeba pochlapí evropská EMA, udělá toto pro děti. Protože my jsme se doposud bavili o studii, která byla dělána na dospělých, a umožnila masivní použití u dospělých. Ale nebyly to dětské studie. Po této studii následovaly podobně navržené studie u dětí, nejdříve náctiletých, a pak menších, a ještě menších, a všechny tyto studie vykazovaly úplně stejné problémy, jako tato studie. Nebyly přesvědčivé v tom, že by měly pro děti nějaký profit, aby jim bylo toto očkování doporučováno. Takže my jsme pak tyto studie analyzovali, psali jsme na příslušné orgány, a doufali jsme, že se v Evropě stane třeba to, co tehdy dokázala jedna žena, která uchránila americký kontinent od thalidominu.

No, nepodařilo se. Tyto vakcíny byly schváleny pro menší a menší děti, jsou schváleny pro děti od šesti měsíců. Ale děti byly tím, co začalo Evropu rozdělovat, a za to jsem dodnes velmi ráda, protože jsme s kolegy analyzovali doporučení jednotlivých národních dětských společností, v rámci Evropské unie, a ty se začaly velmi lišit. To bylo poprvé, že někteří odborníci řekli: „Tak pozor!“ – u nejmenší generace, která je nejméně ohrožena, má celý život před sebou, tak kde je ten risk-benefit? Jejich názor je, že risk u použití vakcín, genetických vakcín, pro děti, je vyšší, než by byl benefit.

ZDROJ: Rádio Universum